

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.542/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	Veszprém Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Molnár Ibolya Paula kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.113/2023/8.számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2019. október 1. napjától 2022. augusztus 31. napjáig terjedő időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helység1 Rendőrkapitányság helység2 Rendőrőrs állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot. A működési körzete település1 településre, míg az alperes által létrehozott körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) működési körzete további 5 településre terjedt ki. A felperes szolgálati panaszát, melyben a perbeli időszakban a beosztásába nem tartozóan rendszeresen – a saját és a KMB Csoport működési körzetén kívül – végzett járőri feladatok, járőrszolgálat, Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) általi küldések, elővezetések, őrzés, átkísérések, kísézői feladatok, rendezvénybiztosítások, valamint különböző rendőri akciók ellentételezés nélküli ellátásáért megbízási díjat igényelt, az alperes elutasította.

A felperes keresete, az alperes védirata

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 1.014.580 forint megbízási díj, és annak 2021. március 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetének jogalapját a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjai képezték. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 1.014.580 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) - (3), (5)-(6) bekezdéseiben, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. számú mellékletének III/20., 24., 32., 35. és 45. pontjaiban, a körzeti megbízotti szabályzatról rendelkező 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 1. pont c), d) alpontjaiban, 2. pont a), b) c) alpontjaiban, 13., 21-22., 24-25., 30-31. 44. pontjaiban, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM. rendelet (a továbbiakban: 30/2011. BMr.) 26. § (1) bekezdésében, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) 1.1., 3.4., 6., 10. és 153. pontjaiban, továbbá 2. és 3. számú mellékleteiben foglaltakra alapította. Rögzítette, hogy a KMB Szabályzat kógens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, a munkáltató azt korlátlanul nem bővítheti, az alperesi utasításra ellátott, más munkakörbe tartozó feladatok nem maradhatnak ellentételezés nélkül, függetlenül attól, hogy annak ellátására a felperes köteles volt-e. Indokolása szerint a perben

nem volt vitatott, hogy a felperesnek a munkáltató a működési körzeten kívüli feladatellátásra minden esetben parancsot adott, ami TIK általi intézkedési kötelezettségben, vagy a járőrútirányterv teljesítésében nyilvánult meg. A munkaköri kötelezettségébe tartozó feladat elvégzésére ugyanakkor a felperes parancsot sosem kapott. A csatolt okiratok alapján megállapította, hogy a felperes a perbeli időszakban rendszeresen látott el beosztásához nem tartozó feladatokat, amikor a saját, illetve a KMB Csoport működési körzetén kívül járőri és egyéb szolgálatot teljesített. Rögzítette, hogy az alperes azért határozott meg a körzeti megbízotti foglalkoztatástól eltérő járőri feladatokat, mert a járőri létszámban hiány mutatkozott. Az állománytáblában külön jelennek meg az eltérő besorolási osztályba tartozó önálló körzeti megbízotti és a járőri szolgálati beosztások. A KMB Szabályzatra figyelemmel, továbbá az alperes nyilatkozatai alapján a szolgálatellátás rendszeresen történt, az alperes a felperest a körzeti megbízotti működési körzetéből nem eseti jelleggel és nem a KMB Szabályzat 21. és 22. pontjaiban meghatározott esetekben vonta el. A felperes akár megüresedett, akár betöltetlen beosztást látott el, vagy akár az ellátásban tartósan akadályozott beosztás helyettesítési feladatait végezte, valamennyi esetben a megbízási díj iránti igényt az alapozza meg, hogy huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén kívül látott el a szolgálati beosztásához nem tartozó, járőri feladatokat. A járőr bűnügyi, közrendvédelmi, határrendészeti járőr szolgálatot végez, mellyel szemben a felperesnek a körzeti megbízotti munkakörben a KMB Szabályzat szerinti feladatokat kellett ellátnia a működési körzetében, és járőr szolgálatot csak a KMB Szabályzat 21., 22., 23., 24., 25. pontjaiban előírtak megtartásával láthatott el. Az alperes egyoldalú utasítási jogával ezen kinevezés szerinti beosztás keretein belül határozhatta meg a felperes ténylegesen ellátandó feladatait. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs jogi lehetőség, jogellenes az a munkáltatói gyakorlat, amely a munkakör részének tekint egy másik munkakör akár átmeneti, akár tartós feladatainak ellátását. Az alperes a felperes kinevezése szerinti munkakörön belül határozhatta meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat.

Az alperes nem mentesítette a felperest a körzeti megbízotti feladatainak ellátása alól, ezért a járőri feladatokat eredeti szolgálati beosztása mellett látta el. Rögzítette, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása sem eredményezi az alperes megbízási díj alóli mentesülését, mert a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat a beosztás részeként nem rögzíthet. A felperes szolgálatára vonatkozó közjogi szervezetszabályozó eszköz (KMB Szabályzat) hatályon kívül helyezése, módosítása nem eredményezheti a munkáltató olyan feladat meghatározását a felperesnek, amely nem képezi a beosztása részét (Kúria Kf.III.45.173/2021/4.). A felperes 2022. augusztus 1. napjától – augusztus 12. napjáig 6 szolgálatba volt beosztva, és ez idő alatt minden szolgálata érintett volt működési körzeten kívüli feladat ellátással, 2 esetben pedig a körzeti megbízotti csoport működési körzetén kívüli eljárással is, ezért augusztus hónapra is jogosult a megbízási díjra a KMB Szabályzat módosításától függetlenül. A fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a megbízási díjat megalapozza. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítás, a fokozott ellenőrzés és különleges jogrend ideje a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem ad alapot. Az a körülmény, hogy az alperes utasítása alapján a felperes ténylegesen ellátta a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó tevékenységeket is, a Hszt. 71. § (5) bekezdése alkalmazására ad alapot. A megbízási díj mértéke tekintetében rögzítette, hogy a többletfeladattal érintett beosztások ugyan alacsonyabb beosztási fokozatúnak minősülnek, mint a felperes eredeti szolgálati beosztása, azonban az ellátott többletfeladat mennyisége,

rendszeressége, folyamatossága alapján az illetményalap 75%-ában meghatározott megbízási díj arányos ellentételezést jelent.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében – védiratban és az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait fenntartva – elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan a kereset 2022. augusztus 12. napját követő időszakra történő elutasítását kérte. A felperesi igényt jogalapjában vitatta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást nagyobbbrészt helyesen állapította meg, azonban téves jogértelmezésre jutott, amikor a felperes – hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkör rendszeres ellátása miatti – megbízási díjra való jogosultságát állapította meg, megsértve ezzel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdését, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) - c) pontjait, (5) bekezdését, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (4), (6)-(7) bekezdéseit. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a körzeti megbízotti foglalkoztatástól eltérő járőri feladatok ellátására járőrhiány miatt került sor, mert azt a csatolt táblázat nem támasztotta alá, az csupán a felperes feltételezésén alapul. Iratellenes, hogy a felperest működési körzetéből nem a KMB Szabályzat 21. pontjában meghatározott esetekben vonta el, és tévesen rögzítette az elsőfokú bíróság azt is, hogy a 22. pontban foglaltakkal ellentétesen járt el, mert ez utóbbi alkalmazására csak akkor kerülhet sor, ha nem állnak fenn a 21. pontban meghatározott esetek. Tévesen állapította meg, hogy a körzeti megbízott a járőrszolgálat ellátása során bűnügyi, közrendvédelmi, határrendészeti járőrszolgálatot lát el, mert a körzeti megbízottak csak közrendvédelmi járőrszolgálatot látnak el, a bűnügyi járőrszolgálatot a bűnügyi szolgálati ág állománya teljesíti. Nem indokolta részletesen az elsőfokú bíróság a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-ei módosításával kapcsolatos álláspontját. Téves az az értelmezés, hogy a járőrszolgálati feladatok nem a felperes beosztáshoz tartozó feladatok, mert a felperes nem vitatta, hogy a működési körzetében feladata a járőrszolgálati feladatok ellátása, a keresetét arra alapította, hogy működési körzetén kívül rendszeresen látott el szolgálati beosztásába nem tartozó feladatokat, azonban a módosítással ezt a területi korlátot törölte el a KMB Szabályzat. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértően nem vizsgálta a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) - c) pontjait. A felperes nem látott el a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat, mivel az elvégzett feladatok nem tartoznak a KMB Szabályzat 25. pontjában felsorolt tiltott feladatok körébe. A KMB Szabályzat 26-27. pontjai alapján a körzeti megbízott ideiglenes csapatszolgálati századba beosztható, továbbá a körzeti megbízotti körzetek közötti átjárással foglalkoztatható. A felperes vonatkozásában a Hszt. 71. § (1) bekezdésében foglaltak nem álltak fenn, a munkaideje egy részében a körzetében és a munkakörébe tartozó tevékenységet végzett, amely nem képezheti megbízási díj megállapításának alapját. A körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat túlnyomórészt a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, mely a felperes részére nagyobb felelősséget, leterheltséget nem jelentett, időtartama nem haladta meg a 30 napot. Megjegyezte, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-től hatályos módosítása feloldja kúriai döntésekben megfogalmazott elvi tartalmat azzal, hogy a földrajzi korlátot és a körzeti megbízott által ellátandó egyes feladatok területi hatályát kiterjeszti a rendőrkapitányság teljes illetékességi területére. A

Járőr Szabályzat 153. pontjában és a KMB Szabályzat 16. a) pont ag) alpontjában foglaltak együttes értelmezése alapján megállapítható, hogy a közterületi szolgálat nem választható szét élesen járőr és körzeti megbízotti szolgálatra, a körzeti megbízotti tevékenység összehangolásáért felelős parancsnok a közterületi jelenlét folyamatos biztosítására köteles a körzeti megbízotti szolgálatot a járőrszolgálattal összehangolni. A KMB Szabályzat 24. pontja szerint a körzeti megbízott járőrrel együtt is beosztható szolgálatba. A másodlagos kérelmével kapcsolatban előadta, hogy a kereset a 2022. augusztus 12. napját követő időszakra nem megalapozott, téves és hiányos a bíróságnak az ítélet [40] bekezdésben rögzített érvelése. A KMB Szabályzat módosítását követően a rendőri jelenlét biztosítása, valamint bűnmegelőzési, bűnüldözési és rendészeti feladatok folyamatos ellátása, a jogsértések megelőzése, felderítése, azokra történő reagálás már az egész rendőrkapitányság illetékességi területén körzeti megbízott feladata. A felperesnek a feladatok ellátása többletfeladatot nem eredményezett, nem járt többletfelelősséggel, következésképpen megbízási díjra nem jogosult. Utalt arra, hogy a járőr, járőrvezető és járőrparancsnoki munkaköri leírások túlnyomó részben azonosak a körzeti megbízotti munkaköri leírásban foglaltakkal. A KMB Szabályzat V. fejezetében meghatározott rendészeti feladatok átfedést mutatnak a Járőr Szabályzat III. és IV. fejezeteiben foglalt feladatokkal, melyek ellátása többletfeladatot nem eredményezett, nem járt többletfelelősséggel. Ezt támasztja alá a KMB Szabályzat 37. pontja, mely értelmében a körzeti megbízott szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. és Kf.VII.45.156/2021/4. számú döntéseire hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Rámutatott, hogy a keresetét a Hszt. 71. § (1) bekezdésének a) - c) pontjaira is alapította, mert a körzeti megbízottak járőrszolgálatainak indoka a járőrlétszám hiánya volt, mindazonáltal a megbízási díj a beosztáshoz nem tartozó feladatok ellátása miatt önmagában a c) pont alapján is megállapítható. Hangsúlyozta, hogy nem mentesítették körzeti megbízotti beosztása ellátása alól, el kellett látni saját körzeti megbízotti feladatait és a járőr feladatokat is. A körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat; a járőr és egyéb feladatai nem esetiek, hanem rendszeresek voltak. Az alperes álláspontjával ellentétben a körzeti megbízotti beosztás feladatai nem foglalják magukba a járőri beosztás valamennyi feladatát. A körzeti megbízott és járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normál esetben párhuzamosan hajtják végre. A 30/2011. BMr. rendelkezései értelmében egyértelműen megállapítható, hogy fokozott ellenőrzés – azaz területlezárással járó koncentrált rendőri intézkedés – ténylegesen nem valósult meg, területlezárással megvalósulását az alperes a per során sem állította. A körzeti megbízott csak abban az esetben vehető eseti jelleggel igénybe a fokozott ellenőrzés elrendelésekor, ha a fokozott ellenőrzésben tevékenyen ténylegesen részt is vesz; önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre vonatkozóan fokozott ellenőrzés van kihirdetve, nem lehet kellő indoka annak, hogy a körzeti megbízottat egyébként azzal össze nem függő feladatra igénybe vegyék. A különleges jogrendre hivatkozást – az azzal összefüggő feladatvégzés megjelölése, továbbá az eseti jelleg hiánya miatt – vitatta. A Kúria a Kf.III.45.173/2021/4. számú ítéletében is rámutatott, hogy nem eredményezi az alperes megbízási díj alóli mentesülését az adott beosztáshoz tartozó feladatok felsorolását tartalmazó

közjogi szervezetszabályozó eszköz (ORFK utasítás) hatályon kívül helyezése, mert a munkáltató nem rögzíthet a munkaköri leírásban a beosztás részeként ahhoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat. A KMB Szabályzat módosítása a Hszt.-vel és a 30/2015. BMr.-rel ellentétes, a körzeti megbízott továbbra is megbízási díjra jogosult, ha a működési körzetén kívül rendszeresen lát el feladatokat.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság az alábbiak szerint egyet értett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[9] A Kp. 99. § (1) bekezdése, 100. § (2) bekezdése és 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés a fellebbezési eljárás kereteit kijelölő olyan alapidokumentum, amelyben a jogsérelmeket pontosan jogszabályhelyre utalással, tartalmilag beazonosítható módon kell körülírni. A másodfokú eljárás felülbírálat, amelyet az ítéltábla ezen eljárás keretein belül, a fellebbezésben felhozott érvek alaposságának eldöntésével végez el. Az az alperesi nyilatkozat, hogy az elsőfokú eljárásban benyújtott védirati és egyéb beadványban foglalt álláspontját fenntartja, nem elégséges ahhoz, hogy feltárja a másodfokú bíróság számára, hogy azok fényében miért jogsértő az elsőfokú ítélet. Ennek megítélhetőségéhez szükséges lett volna a kettő közötti oksági, indokolt összefüggés levezetése.

[10] Az alperes fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésként megjelölte a Pp. 346. § (5) bekezdés sérelmét is, azonban azzal összefüggő jogi álláspontját nem fejtette ki, a fellebbezés megalapozása körében indokolást nem adott elő, eltérő kúriai határozatra nem hivatkozott, így ezen kifogását a másodfokú bíróság a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel vizsgálni nem tudta.

[11] Az alperes alaptalanul sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából a megítélt megbízási díj jogalapja nem állapítható meg. Az elsőfokú ítélet tartalmi vizsgálatából az következik, hogy a törvényszék – helytállóan – megbízási díjat azért állapított meg, mert a felperes a körzeti megbízotti beosztása mellett, de a beosztásához nem tartozó többletfeladatként látta el a járőri, járőrszolgálati és egyéb feladatokat; a megbízási díjra való jogosultság megítélésénél a KMB Szabályzat 21. és 22. pontjainak tulajdonított jelentőséget; a működési körzetéből nem eseti jelleggel vonták el, és az alperestől nem a

KMB Szabályzatban meghatározott feladatok ellátására kapott utasítást. Az elsőfokú ítélet [31] bekezdés utolsó mondatában csupán utalt a járőri létszámban fennállt hiányra, de ezen mondatból a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) - b) pontjainak elfogadása nem következik.

[12] Az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a teljes perbeli időszakra megállapította, melynek azért van jelentősége, mert a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától módosult, azt azonban a megbízási díj alóli mentesülést eredményező körülménynek nem tekintette.

[13] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[14] A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[15] A rendvédelmi feladatokat ellátó alperesnél az ellátandó beosztások besorolása jogilag, kógens módon rendezett. Ugyancsak határozottan, kógens módon – körzeti megbízotti beosztás esetében például a KMB Szabályzat által – meghatározott a beosztáshoz tartozóan ellátandó feladatok köre. Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további

tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[16] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.).

Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és a csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[17] A fentiek tükrében az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítására, a működési körzetén kívül is, nem eseti jelleggel, hanem napi rendszerességgel ellátott járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be; az alperes azonban nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg.

[18] A KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest – az alperes által sem vitatott feladatkimutatás szerint – a perbeli időszakban havonta nagy számban, rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, amire a KMB Szabályzat nem ad felhatalmazást. Ezért a működési körzetén kívüli járőri tevékenysége a felperest a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottnak – a különleges jogrend időszakában, valamint a csapatszolgálati tevékenység végrehajtása esetén is megbízási díjra jogosította (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[19] A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB Szabályzat 24. és 37. pontjai sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen

elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult.

[20] A KMB Szabályzat 26. pontja szerinti elvonás ideiglenes jellegét az alperes fellebbezésében – az egyes konkrétan megnevezett feladatok ellátásához kapcsolható tények, okiratok megjelölésével – nem mutatta be, így önmagában az erre történő hivatkozása sem lehet alapos. A kereseti igény jogalapját tekintve nincs jelentősége a KMB Szabályzat – a körzetek közötti átjárást megengedő – 27. pontjára hivatkozásnak sem, mivel a felperes rendszeresen ellátott a körzeti megbízotti körzeten kívül is többletfeladatokat. Az ugyanis, hogy az ellátott többletfeladatok mennyisége miként alakul, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak a mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[21] A másodlagos kérelemmel kapcsolatban az ítéltábla rámutat arra, hogy az alperes alaptalanul kifogásolta a 2022. augusztus 12-i hatállyal módosuló KMB Szabályzat rendelkezéseinek elsőfokú bíróság általi téves értelmezését, mert az elsőfokú ítélet [40] bekezdésének utolsó két mondata egyértelművé teszi, hogy a törvényszék a 2022. augusztus hónapra megítélt megbízási díjat kizárólag a felperes 2022. augusztus hónap 12. napját megelőzően végzett 6 napi szolgálatra tekintettel állapította meg. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy az alperes a fellebbezésében a módosult KMB Szabályzat rendelkezései közül kizárólag a működési körzettel összefüggő 2. pontban foglalt – korábbtól eltérő tartalmú – jogszabályhelyet hívta fel, azonban részletesen nem munkálta ki, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt konjunktív feltételrendszer körében kialakult jogértelmezést miként változtatja meg.

Az e tárgykörben kialakult gyakorlat szerint a megbízási díjra való jogosultságot nem csupán a működési körzeten kívül végzett tevékenység, hanem a beosztásához nem tartozó többletfeladatellátás is megalapozza.

[22] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[23] Alaptalanul hivatkozott továbbá az alperes a 31/2015. BMr. 35. § (4), (6) és (7) bekezdéseinek megsértésére is, mivel az eredeti szolgálati beosztás mellett végzett és abba nem tartozó feladatok rendszeres ellátása a feladatkimutatás adatai szerint a harminc napot egyértelműen meghaladta, a 31/2015. BMr. 35. § (7) bekezdése pedig kizárólag a Hszt. 71. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása esetén bírt volna jelentőséggel.

[24] Az alperes nem fejtette ki, hogy a Hszt. 71. § (5) bekezdésének, valamint a 31/2015. BMr.-nek az általa a fellebbezésben a megbízási díj mértéke körében hivatkozott rendelkezései miként támasztják alá, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj nem áll arányban a többletfeladat nagyságával. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a

munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.); amennyiben az alperes nem állapít meg és nem fizet megbízási díjat a felperesnek, a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatja meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a mérlegelés jogszerűségéhez – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerúségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerúségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[25] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezésben támadott részében helybenhagyta.

[26] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[27] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[28] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. február 27.

dr. Kecskés Zsófia s.k. a tanács elnöke	dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k. előadó bíró	dr. Szeles Balázs György s.k. bíró
--	---	---------------------------------------